

Lạ gì ...

Sao Khuê

Quý vị đang đọc những dòng này, Sao Khuê bảo đảm quý vị là những người yêu tiếng Việt và chữ Việt. Chắc hẳn quý vị chẳng lạ gì với câu "*Lạ gì bỉ sắc tư phong, Trời xanh quen thói má hồng đánh ghen*". Đó là hai câu trong truyện Kiều mà hầu như ai cũng biết vì nó chẳng ... lạ gì, thế nhưng quý vị có biết câu "*Lạ gì gái đẹp tới nhà, chồng mà cũng muốn lân la với tình*" không. Hình như là rất ít người biết câu này phải không ạ? Quý vị biết nó nằm ở đâu không? Câu này cũng nằm trong truyện thơ. Truyện thơ cũng rất hay nhưng không được nổi tiếng nhiều như "Đoạn trường tân thanh" đâu vì thơ không mượt mà chải chuốt, tình tiết cũng không éo le, nhưng nhân năm nay là năm chuột nên xuân về, ngày rộng tháng dài, chúng ta cùng nhau:

*Trước đèn lần dở Cáo thom
Thử xem chuột đực bõm xôm thế nào.*

Chuyện kể là vào đời nhà Trần, có người họ Hồ, trời phú, có tài nghe và hiểu được tiếng cảm thú. Ngày kia, Hồ sinh về chơi kinh thành, trọ gần bên phủ Hồ Quý Ly:

*Nghe quan thủ tướng bên này
Cửa nhà tráng lệ, cửa dầy bằng non...*

Canh ba thao thức dạo chơi, Hồ sinh chứng kiến được cảnh một con chuột bạch goá chồng mò sang kiếm cửa rơi của vãi, cửa thừa về nuôi con chẳng may ra ngô gặp chó, chạy trốn chết, thấy có hang bèn chui vào, may quá là hang chuột quý vị ạ:

*Canh ba thánh thót đồng hồ
Lạ nhà chưa ngủ hồ đồ xiết bao
Bỗng nghe bên cội bích đào
Tiếng con muông sủa bào hao dậy dằng (con muông là con chó)
Chẳng là chuột bạch bên tường
Cong đuôi mà chạy vội vàng hải kinh
Cửa hang sẵn ở góc thành
Chạy ngang vào đó ẩn mình một khi...*

Đây là nhà của vợ chồng đại gia Chuột. Nhà trong phủ Hồ Quý Ly, tức thuộc khu nhà giàu, ai nấy đều giàu có sang trọng. Khi đó Chuột cái vắng nhà vì mãi chạy áp phe, mua stock, chuyển đô la sang Mỹ và đại gia Chuột đực thì đang...phè phỡn liếc mạng, xem thi hoa hậu áo tắm. Thấy chuột bạch run rẩy chạy vào, đại gia chuột dư biết là nàng tị nạn chính trị nhưng vẫn nhẩy tót ra chặn ngay cửa, lên mặt vu oan:

*Một mình khuya khoắt ra đi
Dường như giống vạc, cứ gì ăn đêm?
Hay là nhẩn cá gửi chim
Đêm xuân đón gió đi tìm mùi hương?*

Sau khi mắng phủ đầu, đại gia Chuột ra điều nhân nghĩa:

*Rằng ta rộng rãi lòng thương
Phỏng như gặp kẻ phũ phàng thì sao?*

Chuột Bạch phân trần cho biết nhà nghèo, goá chồng, con đông, thấy chủ bên này giàu có nên sang mót chút đồ thừa về nuôi con. Chàng đại gia thấy nàng nỡn nường bèn thả dê, xin em hãy gả cho anh, vừa được cơm no áo ấm, vừa tránh được bọn đàn ông chúng nó tán tỉnh:

*Chẳng lo mẹ goá con cô
Sớm khuya loan phụng nó đôi đường nào
Chẳng lo liễu cợt hoa chào
Bướm gìn ong giữ làm sao cho tuyền.*

Chẳng ngờ Chuột Bạch là con dân nước Đại Ngu cứ khăng khăng "Gái hiền thờ chỉ một chồng chẳng hai", nghe ông đại gia dụ khị vẫn lắc đầu quày quật:

*Mặc ai ong bướm xông xao
Mười phần cũng chẳng chuyển giao một phần.*

Đại gia Chuột chuyển giọng vừa khuyên vừa bông lơn:

*Chữ rằng Xuân bất tái lai
Một ngày là mấy sớm mai hỡi nàng?*

Nàng à, nàng mà cứ ôm ba cái chữ "Phu tử tòng tử" của cái ông hủ nho họ Khổng thì chỉ có mà ăn sắn, ăn bo bo thay cơm, lấy chi mà tòm hùm Canada nhập cảng, vi cá bào ngư Triều Châu-Thượng Hải. Sống trên đời, có chút nhan sắc phải biết nắm lấy thời cơ, mặc cho người đời khen chê, phải biết "Gặp ai-thời nấy là chồng" như bà Lã hậu, như Điều Thuyền:

*Hán thời Lã hậu ai qua
Sớm khuya cửa tía, vào ra nhà vàng
Từ khi khuất mặt Hán hoàng
Mà lòng tư tui với chàng Tụ Cơ*

Hay

*Điều Thuyền đã chính chuyên nào
Khi ra Lã Bố khi vào Đổng công...*

Chuột Bạch nghe xong thở dài khiến đại gia Chuột tưởng cá đã cắn câu vừa tiếp tục khoe khoang là nhò có mồ mã tổ tiên táng hàm rồng nên vinh hoa phú quý, vừa năn nỉ:

*Anh nay nhờ phận ấm no
Tổ nhân thiên táng, huyết do mối đùn ...*

Nhưng đại gia muốn ...xin em gả cho anh vì anh đang thiếu kẻ thừa tự, không trẻ nối dõi tông đường:

*Ngắm thân được chốn an vui
Hiềm vì một chút số sui muốn màng...*

Anh đang tìm kiếm người xứng đáng làm mẹ con anh:

*.... Trong lòng còn nghĩ chưa xong
Rắp tìm một kẻ thiên-phòng chưa ai (thiên phòng = vợ bé)*

Mà quý vị có biết đại gia Chuột kén vợ bé ra sao không? Đời nay thì tiêu chuẩn phải chân dài, mông bự eo thon, còn đại gia Chuột khó hơn nhiều:

*To đầu vú, cả dài tai
Dày nơi ngư vĩ, cao nơi ngoạ tâm.
(dày đuôi con mắt và cao nơi mí mắt, là tướng nhiều con).*

Tiêu chuẩn cao nên văn phòng mai mối Nguyệt Lão chưa tìm ra, may sao đêm qua đại gia có điềm báo vừa mắt nháy vừa nhận sa:

*Hôm qua máy mắt cho liền
Nhận sa trước mặt báo tin ngoài thêm*

Đại gia bèn lược cái cẳng gà xem bói thì y như rằng:

*Bẻ chụm gà mới so xem
Vững con, tươi cái, ngoài đụn quá nôi*

Đại gia xem bói qua các ngón chân gà, thấy ngón con tức ngón trở vững vàng, ngón giữa và ngón ngoài chụm vào nhau là điềm tốt, vậy thì em hãy:

*Đem con sang ở bên này
Phòng khi ấm lạnh đỡ thay cho mình*

Nàng chuột Thanh Bạch gàn ơi là gàn, chê mùi đình chung vì ...sợ của ăn cắp, ăn hối lộ, ăn bản, an gian, ăn chặn, ăn cướp sẽ có ngày

*Rời ra động đất chuyển trời
Bấy giờ có lẽ đứng ngồi không yên*

Nên nàng quyết chí ăn con cáy quê đồng Cao Lãnh, Cà Mâu chứ không màng filet mignon nhập cảng Cà ná Điên:

*Thà ăn cáy ngáy o o
Còn hơn ngay ngáy ăn bò làm chi.*

Cái trò đời, quý vị ạ, càng khó khăn thì càng thèm, càng thèm.. càng ép, khiến nàng Thanh Bạch phải hết phân trần đến quyết liệt vì e đại gia à-la-sô làm bậy. Tuy vậy nàng cũng khôn ngoan hứa vờ cho yên thân vì đại gia to lớn đang chặn nơi cửa ra vào, không cách nào nàng chui ra lọt:

*Bận vì một lũ con thơ
Mong khi cả lớn, bấy giờ sẽ hay*

Đại gia bèn hừ một tiếng :

*Dĩ đành không biết chước sao
Vẫn là hờ hững làm cao với mình*

Rồi nuốt nước miếng Đại gia tiếp tục dụ khị:

*.....Bạch Viên xưa kết Tôn sinh
Chẳng vì dan díu bỏ kinh tòng quyền*

Đại gia dẫn điễn thì nàng cũng dùng tích phân trần:

*Tràng Khanh tư ả Văn Quân
Tống sinh dùng gái chủ nhân chẳng vì
(Tư Mã Tương Như tư tình với Văn Quân, còn Tống Ngọc léng phéng với con chủ nhà láng giềng)*

Cái lão đại gia dai như tổ đĩa, nói mãi chẳng chịu buông tha, chuột bạch nhắc nhở:

*Chàng sao chưa tát sông Mê
Xui ai cải tiết biến ngài sao đang
Vị lòng thiếp chẳng đá vàng
Thì danh tiếng ấy nữa chàng để đâu ?*

Chàng ơi, nếu thiếp không giữ gìn, hai đứa mình dan díu thì còn gì là danh giá của chàng.

Nghe chê, đại gia chột tỉnh bèn trở giọng xàng xê rằng ngộ ái nị chẳng vì nàng đẹp và trắng như chuột bạch mà chính vì đức độ của nàng:

*Thấy nàng gái ở có nghị
So xem khác giá nữ nhi thời này
Ước nên chút nghĩa nước mây
Chẳng mê gì sắc, bởi say vì tình*

Con gái, đàn bà hay bà goá còn trẻ mà nhan sắc chim bay cá lội là quý ông thích lắm. Khởi đầu là thăm hỏi, giúp việc nặng việc nhẹ, rồi quà cáp nước hoa, bông tươi sinh nhật, ciné ngày lễ mà chưa đón được thì quý ông đổi tông lảng mạn, trước khen người bên bĩ sát son, sau ngưỡng mộ, si mê...Nếu bà chưa chịu thì dọa "em không thềm nhận anh chết cho mà xem".

Vị đại gia chuột đây khi sẵn cũng có bài bản đàng hoàng, y như trên sân cỏ, có tiền phong, trung phong, hậu vệ, phối hợp nhịp nhàng. Đại gia này khôn thật, hôm nay nàng từ chối, mai kia một nọ, đại gia cứ giả vờ như ngây như say vì tình. Tình viết hoa, tình cao thượng, biết đâu cá chẳng sục mỗi câu, từ từ đi đâu mà vội, không nay thì mai..

Thấy đại gia hạ hoả, ra vẻ biết điều, nàng Thanh Bạch cáo lui:

*Vàng trắng đã ngã về Tây
Để cho thiếp trở về rày với con.*

Đố quý vị biết đại gia có bỏ cuộc không ?

Không! Đại gia hứa hẹn làm giá thú, rước nàng về dinh, hứa hẹn bảo đảm đại phu nhân không ghen tương chi cả:

*Vốn người chính thất nhà này
Trâm anh lệnh tộc xưa nay vẫn là ...
...Được nàng làm chị làm em
Cùng ăn cùng ở, chẳng hiềm giận chi*

Trời, chàng nói dối hay nói chơi, nói đùa chứ phương ngôn có câu đề đòi "Nường cơm nường áo để ai nường chồng" nên nàng quyết liệt:

*Cố lòng ép trúc nài mai
Mượn dao thiếp quyết một bài cho xong!*

Sao ạ? Quý vị nghĩ đại gia sợ mà thả nàng về ư?

Không bao "vờ", không bao giờ, cá đã vào nôm, ngu sao mà thả. Đại gia bèn mời nàng nhập tiệc bát bửu để tiễn nàng về, ý là "đợi nàng quá chén rồi ta động phòng"? Đại gia cũng tâm lý lắm, dặn nàng ăn không hết thì thoải mái "to go" mang về cho lũ con thưởng thức:

*Gọi là cửa khác nước non
Đưa ra mọi thức miếng ngon mỹ hào
Nem lân, chả phượng yến sào
Đàn con chưa để biết bao mùi này.*

Nàng chuột bạch vẫn một mực:

*Xin thôi cho thiếp trở về
Ơn chàng non núi để thì đến sau*

Đại gia dỗ ngon dỗ ngọt hoài không được thì phát cáu, đem dạ oán thù:

*Như ta cứu nạn cho rồi
Cũng nên ơn nặng muôn đời chó sao
Thế mà nhiều nỗi ước ao
Thấy nào trả nghĩa, thấy nào trả ân*

Oán rồi thì xấu hổ, bèn quơ tay ....thôi em đi về đi, về đi, nhưng để bảo vệ cho cái Ta xưa nay danh giá một vùng nên đại gia nghiêm mặt mà phán:

*Những lời ban tối nữ non
Thấy nàng có dạ sắt son thử tình...*

Ta chi thử nàng thôi né, đùa tí thôi né. Vậy nàng hãy ...im miệng, chớ có phao tin đồn rất thiệt rằng ta là kẻ trắng hoa, nàng phải hiểu

*Ví dụ đây cũng như ai
Ép tình cá nước phải nài nãi chi...*

Vậy thì nhớ né, nhớ đấy:

*..... Xin đừng để tiếng cho nhau
Cành hoa còn giữ được màu tại ta.*

Thế là nàng chuột bạch, nhờ khéo biện bác, và cũng nhờ đại gia không phải là thằng ...phải gió nên ôm được chữ trinh ra về. Trinh, không phải chuột bạch đã đi ...vả mà là chuột bạch đã bảo vệ được tiết trinh của người goá phụ như Kim Trọng đã nói với Thuý Kiều " chữ trinh kia cũng có ba bảy đường" .

Theo ý quý vị thì hạ màn ở đây được chưa ạ .

Chưa ư ?

Đúng vậy, đại gia tiễn nàng ra cửa thì dựng ngay Hoạn Thư đi chuyển đô la Mỹ cho con mua nhà về tới. Hoạn Thư Chuột vốn là thi sĩ nên bèn xướng lên một bài thơ thất ngôn, chê chồng ong bướm và chê chuột bạch, chồng chết chưa bao lâu mà đã lạt lòng. Tức khí, chuột bạch cũng là thi sĩ, họa lại bài thơ nhấn nhủ rằng "Dạ

sắt gang vàng dễ biết ru", nhưng bản tính hiền lương, chuột bạch đoán là bà đại gia, với cặp mắt long sòng sọc thể kia, hẳn đang nghi ngờ, dám thế nào tí nữa nhà chàng cũng bát xô, đũa gãy...
Ấy ấy, thấy chàng ca ngợi nàng cũng đã xiêu xiêu lòng nên chuột bạch vội vàng bênh vực chàng, đính chính "Tôi đến tị nạn và vừa được đại gia cứu mạng xin bà chớ nghi oan cho chàng":

*Xưa nay danh giá thế nào
Vi tôi một chút ra vào cho nên...*

Ai dè như thêm dầu vào lửa, Hoạn Thư chuột, thấy chuột Bạch biện bác cho chồng liền sinh nghi. Hừ! chúng nó không có tật sao lại giật mình, thế là bà:

*Tía tai đỏ mặt bừng bừng,
Vật mình nàng lại vang lừng nói ra
Cớ chi thiếp mới vắng nhà
Đã lòng như nguyệt quỳ hoa toi bời....*

Và y chang mọi người đàn bà khác, bà kể lể công bà:

*Cửa nhà lo lắng sớm khuya
Sướng se mạ cạn đi về xiết bao...*

Thế mà chàng chẳng thương đến nỗi thê nhi đã đi kiếm ăn đỡ chàng để chàng được No cơm ấm cật còn lo lắng gì, để bây giờ chàng dở trò No cơm rửng mỡ hồng mao...

Mặc cho đại gia phân trần là nàng bạch thử bị chó đuổi, chạy đâm sầm vào hang, cầu cứu nên đại gia phải:

*Một làm phúc hai làm duyên,
Chẳng nề cho ở một bên hẹp gì ,
Vừa ngồi một chút lại đi,
Hà rằng có ý tứ gì cùng ai*

Quý vị thấy chưa, nãy giờ tán tỉnh quá xá trời mà bây giờ đã chối đây đây, anh có làm gì đâu, bà ta vừa bị chó đuổi, quýnh quáng đâm sầm vào trốn, định ra về thì gặp em. Anh xin thề, anh chưa làm gì hết... mà quả thật đại gia chưa làm gì hết. Cái tiêu chuẩn "làm gì là làm gì" thay đổi tùy người. Dẫn nhau vào khách sạn cũng cãi là chưa làm gì vì đã làm ra con đâu, mà có con thì bà cũng đã phải nuôi đâu thế nên... còn lâu bà Hoạn Thư Chuột mới tin, phải không quý vị?

*Nàng rằng sự quá hiển nhiên
Nào ai nói đặt cho nên đoạn trường...
...Ất là toan rắp thế nào
Không dưng ai có bỗng theo về nhà ...
Rồi bà kể lể, tôi biết anh mà.....
Già chẳng thương, trẻ chẳng tha
Khác nào như ếch thấy hoa thì vồ ...*

Bà Hoạn Thư mặt sát chưa đủ bèn đem bệnh Sida ra dọa:

*Chiếu chần nào có hững hờ
Mà như voi đối thì vợ đông dài
Quen mùi bạn khác ăn chơi
Có ngày cũng được như ai ghê Tàu **

La hét chưa chán, bà Hoạn Thư chuột sang tận hang chuột bạch rầy rà. Chẳng phải tay vừa, chuột bạch nhào ra khỏi hang, sấn váy :

*Chuột bạch đỏ mặt tía tai
Hỏi rằng " Ai đấy mắng ai chốn này.
Con này chưa biết bà đây
Lại toan tiếng nọ lời này đành hanh"*

Hai bên còn đang hăng tiết thì mèo đầu nhào tới. Úm ba la, hai bà cùng chạy. Chuột bạch chui tọt vào hang, bà Hoạn chuột chạy về té cái ùm xuống ao.

Hồ tiên sinh nãy giờ chứng kiến từ đầu đến cuối màn kịch, vội đuổi mèo, vót chuột lên, khuyên bảo:

*Sinh rằng : " Những tính hay ghen,
Hễ là già néo ắt liền đứt giây...
Rõ ràng kể nói cho hay
Ban khuya chuột bạch đến đây tìm mồi
Phải con muông đuổi một thôi
Vào hang mây ẩn, ẩn rồi lại ra
Lạ gì gái đẹp tới nhà
Chồng mây cũng muốn lân la với tình
Song le phải gái kiên trinh
Ra chiều khôn lẽ dõ dành lại thôi...*

Quý bà ơi, cụ Hồ này là đàn ông nên rành tâm lý quý ông quá cỡ. Mà đàn ông khác đàn bà do có testostérone. Chính cái hormone này là thủ phạm. Ông nào nhiều testostérone khi thấy người khác phái thường thích nắm tay sờ chân hay ít ra cũng phải buông vài lời tán tỉnh. Sao Khuê thấy một đoạn phim có cảnh ông tổng thống đi vào phòng họp, đi ngang cái mông chè bè của nữ nhân viên, vị nguyên thủ quốc gia bèn vỗ cái đập chơi!

Động vật cũng vậy quý vị ơi. Sớm mai thức dậy, gà mái lo cục cục dẫn đàn con đi kiếm ăn thì anh gà trống gân cổ, vỗ cánh cua gà mái bằng cách gáy thật to ò ó o.

Đó, dù người hay vật, hễ có testicule là hay o gái .

Quý bà ơi, chưa hết đâu, trong khi các bà chỉ trích nói xấu nhau thì cánh đàn ông bênh nhau ghê lắm.

Hồ tiên sinh cho rằng đại gia chuột có quyền, quyền của đàn ông, đàn ông có quyền tán tỉnh, quyền tán tỉnh là thiên kinh địa nghĩa, làm hoa cho người ta hái, làm gái cho đàn ông trêu, quyền này ghi trong hiến pháp đảng hoàng nên bà đại gia không được ghen. Hồ sinh còn dạy chuột cái:

*Việc này con có vì người
Liệu về nói dõ chồng người thì là ...*

Rồi nhớ nhé :

*Dẫu chồng trăm giận nghìn hờn
Cũng nên bắm bụng van lơn dõ dành
Một câu nhin chín câu lành
Chớ hễ tạt đổ cậy mình cậy công....*

Quý ông thích chưa nào, trai năm thê bảy thiếp, gái chính chuyên một chồng. Hồ sinh còn nói:

*Làm trai ba bảy mới xinh
Tài nào mà giữ một mình được ru ?...*

Ông nào không léng phéng, không phải đích thực đàn ông đâu.

Nghe lời nhân sĩ, bà đại gia về van lạy chồng tha thứ (Oh! my God)

*...Nàng vâng lời dạy ghi lòng
Trở về van lạy cùng chồng chớ sai!*

Tới đây, màn hạ quý vị ạ. Hồ tiên sinh là lướt một bài ngụ ngôn, chê chàng đại gia cho phải phép kéo bị Hồ bà treo miệng và tiên sinh hết lòng ca ngợi chuột bạch đã thủ tiết thờ chồng nuôi con lại viết thành truyện con chuột còn trinh. Ủa Sao Khuê nói bậy, goá chồng làm sao còn trinh, trừ khi đi vá, truyện này là truyện "Con chuột tiết trinh".

Thưa quý vị, đây là cái bìa của tập truyện thơ mà Sao Khuê vừa kể vừa phụ đề cho vui. Quý vị nhớ ra chưa ạ, ngày xưa chúng mình đã học trong giờ Cổ Văn: Truyện Trinh Thử do nhà sách giáo khoa Tân Việt in năm 1956, tác giả Hồ Huyền Qui đấy ạ.

Sao Khuê Canada

Một ngày mùa đông tuyết mịn mù.

